



Η «επιβεβαίωση» είναι αδιαφορία και περιφρόνηση των ψυχολογικών αναγκών αυτού του παιδιού.

Lisa Shultz & Vernadette Broyles

Οι περισσότεροι δεν έχουν ιδέα τι σημαίνει ιδεολογία του φύλου. Ούτε μπορούν να κατανοήσουν τους τρόπους που η ιατρική επεμβαίνει στις ταυτότητες φύλου, με τη συνταγογράφηση ορμονών που μπλοκάρουν τη εφηβεία, τις ορμόνες αντιθέτου φύλου στα παιδιά, αλλά και τις χειρουργικές επεμβάσεις για την αφαίρεση υγιών αναπαραγωγικών και άλλων οργάνων, που συνήθως καταλήγουν σε στειρώση. Δεν μπορούν να συλλάβουν το πώς η αλλαγή του φυσικού σώματος και της φυσιολογίας ενός παιδιού μπορεί να το συντρίψει τόσο πολύ, που οι περισσότεροι αποφεύγουν να το σκέφτονται και αρκούνται μόνο να δηλώνουν ότι «όλα θα πάνε καλά».

Ακόμη, υπάρχουν και οι τρανς σύμμαχοι, πολιτικοί, ακτιβιστές, προοδευτικοί, που δηλώνουν ως κίνητρο την επιθυμία ένταξης και την «αγάπη τους» για τα παιδιά, αποκλείοντας ωστόσο όποιον διαφωνεί μαζί τους και χαρακτηρίζοντάς τον ως προκατειλημμένο ρατσιστή. Αυτοί οι άνθρωποι θέλουν να αγνοούν τη πολυπλοκότητα των λόγων που ένας νεαρός φτάνει να προσδιορίζεται ως το αντίθετο φύλο και να προχωρεί στην ιατρική παγίδευση και μεταμόρφωση του σώματός του. Αγνοούν επίσης το «The Cass Review», το οποίο υποστηρίζει ότι δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να δικαιολογούν τη χρήση ιατρικών παρεμβάσεων για τη θεραπεία της δυσφορίας του φύλου.

Είναι πολλοί οι λόγοι που οδηγούν ένα παιδί να πει ότι είναι τρανς ή queer, και δεν μπορούμε να τους αναφέρουμε όλους. Για απλότητα, δίνουμε μια σύντομη λίστα των σημαντικότερων αιτίων, που έχει σκοπό να δώσει στον αναγνώστη που δεν έχει γνώση του κόσμου των τρανς, queer και της ταυτότητας φύλου, μια ιδέα για το πώς προκύπτουν οι δηλώσεις τρανς ή queer ή άλλων ταυτοτήτων φύλου. Και μαζί με αυτήν την πολυπλοκότητα, θέτουμε το ερώτημα εάν η «επιβεβαίωση» είναι η κατάλληλη αντιμετώπιση σε μια δήλωση «νέου φύλου» από ένα παιδί.

Ποιοι είναι οι λόγοι που ένα παιδί δηλώνει τρανς ή queer;
Σύγχυση των παιδιών μετά από έκθεση σε τρανς ή queer άτομα, υλικό ανάγνωσης ή περιεχόμενο διαδικτύου/κοινωνικών μέσων
Οι drag queens διαβάζουν βιβλία στα παιδιά σε χώρους και τάξεις νηπιαγωγείου. Ορισμένα δημοτικά σχολεία διδάσκουν για τις ταυτότητες φύλου στη τάξη και στη συνέχεια ενθαρρύνουν τους μαθητές να επιλέξουν ταυτότητες και πώς θέλουν να τα αποκαλούν. Υπάρχει και αντίστοιχο εποπτικό υλικό. Οι γονείς αναφέρουν ότι τα παιδιά είναι μπερδεμένα και μερικές φορές λυπημένα μετά την επιστροφή στο σπίτι από τις «εκπαιδευτικές» σχολικές συνεδρίες που επικεντρώνονται στις ταυτότητες και τις εκφράσεις φύλου και στον σεξουαλικό προσανατολισμό. Τα παιδιά συμβαίνει να είναι μικρά ή να ενοχληθούν όταν ακούσουν για τις επιλογές φύλου/σεξουαλικών επιλογών και μπορεί να εκδηλώσουν δυσφορία ή ψυχικό τραύμα μετά την παρουσίαση (σημ. Ας θυμηθούμε το παιδί που δυσκολεύτηκε με το «Αγόρια στο ντους»).

Μερικά μεγαλύτερα παιδιά και έφηβοι περνούν πολύ χρόνο στο διαδίκτυο, περιηγούμενοι στον ιστό και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η πρόσβαση συνήθως δεν παρακολουθείται, ούτε περιορίζεται. Τα παιδιά δηλώνουν σύγχυση και αγωνία μετά από αυτές τις εκθέσεις και μερικές φορές πιέζονται να επιλέξουν μια ταυτότητα που δεν ευθυγραμμίζεται με το βιολογικό τους φύλο, του κοριτσιού ή αγοριού. Μπορεί επίσης να πειραματιστούν αρχικά, αλλά στη συνέχεια να βρεθούν παγιδευμένα σε έναν πλέγμα από τον οποίο είναι δύσκολο να ξεφύγουν.

Εσωτερικευμένη ομοφοβία / ντροπή

Τα παιδιά μπορεί να αισθάνονται άσχημα εάν έχουν αισθήματα προς το ίδιο φύλο. Τα παιδιά αυτά μπορεί να κατευθύνονται στη «μετάβαση» ώστε να μπορούν να παρουσιάζονται ως ετεροφυλόφιλοι αντί για gay/λεσβίες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, μπορεί ακόμη και ο γονέας να ωθεί το παιδί στην ιατρική μετάβαση, ώστε να αισθάνεται καλύτερα που δεν έχει gay παιδί, άλλοτε το παιδί ξεκινά μόνο του την αλλαγή, ενώ σε άλλες περιπτώσεις οι γονείς και το παιδί την ξεκινούν μαζί.

Κοινωνική μετάδοση

Έχει αναφερθεί από κλινικές φύλου ότι ομάδες κοριτσιών που είναι φίλες ή συμμαθήτριες δηλώνουν μια «νέα ταυτότητα» ή εκφράζουν την επιθυμία για «μετάβαση» όλες ταυτόχρονα. Μερικές φορές, τα κορίτσια είναι κοινωνικά δυσπροσάρμοστα ή βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού και οι διαδικτυακές ομάδες που ανακαλύπτουν τα κάνουν να νιώθουν ξεχωριστά και ότι ανήκουν κάπου. Η αποδοχή και η «αγάπη» της ομάδας, βοηθά και αυτή να μπει ένα νέο κορίτσι σε μια ομάδα κοριτσιών που προσδιορίζονται όλα ως «μη δυαδικά» ή τρανς.

Η νέα ταυτότητα είναι κραυγή για βοήθεια

Το παιδί είναι ανήσυχο, καταθλιπτικό ή μπερδεμένο και μπορεί να έχει δυσκολία με την εφηβεία ή τις σωματικές αλλαγές που τη συνοδεύουν. Η ζωή στο σπίτι ή με τη παρέα των συνομηλίκων μπορεί να είναι αγχωτική. Τα lockdown για τον COVID-19 έστειλαν τα παιδιά από το σχολείο στο σπίτι, να προσπαθούν μέσα από το διαδίκτυο να τα βγάλουν πέρα με την πανδημία, με την απώλεια της σχολικής εκπαίδευσης και των κοινωνικών τους επαφών. Μερικές φορές, τα παιδιά μπαίνουν στο διαδίκτυο για να ξεφύγουν ή να αναζητήσουν απαντήσεις μέσα στην αγωνία που βιώνουν.

Οι διαδικτυακοί influencer αναζητούν τα ταλαιπωρημένα παιδιά και τα καθοδηγούν ώστε να διοχετεύουν όλο το άγχος τους σε έναν λόγο (γεννήθηκαν σε λάθος σώμα) και σε μια μαγική λύση (ιατρική επέμβαση για να φαίνονται ως το αντίθετο φύλο). Τα παιδιά παίρνουν το λάθος μήνυμα ότι το να κάνουν coming out ως «τρανς» και να επέμβουν ιατρικά στο σώμα τους θα διορθώσει τα προβλήματά τους και θα ανακουφίσει την αγωνία τους.

Επιθυμία για τραβήξουν τη προσοχή ή να νιώθουν ξεχωριστά

Η ανακοίνωση ενός νεαρού ότι είναι τρανς τραβάει την προσοχή πάνω του, οπότε αν ένα παιδί θέλει να κατευθύνει τη προσοχή των άλλων στον εαυτό του, η τρανς ταυτότητα είναι πολύ κατάλληλη για να γίνει το επίκεντρο των γονέων ή των μαθητών του σχολείου. Τα παιδιά που δηλώνουν τρανς μερικές φορές γίνονται ήρωες και πολλά παιδιά έχουν ανάγκη αυτή την προσοχή, ιδιαίτερα αν η ζωή τους ήταν βαρετή και «συννηθισμένη». Σε ορισμένες περιπτώσεις, η επιθυμία να γίνουν επαναστάτες ίσως προϋπήρχε, με στόχο να διαλύσουν την «συμβατική» ζωή της οικογένειάς τους και το καταφέρνουν μέσα από αυτό το μονοπάτι που πιστεύουν πως τους ταιριάζει.

Εκφράζουν σωματική δυσφορία ή απέχθεια για το σώμα.

Πολλά έφηβα κορίτσια αισθάνονται άβολα με το σώμα τους και μπορεί να έχουν δυσκολία με τις αλλαγές της εφηβείας. Σε πολλά κορίτσια δεν αρέσει το στήθος τους ή η περιέργεια των άλλων, τα σχόλια και τα βλέμματα που τραβούν. Μπορεί να έχουν υποστεί απρεπές άγγιγμα, σεξουαλικό τραύμα ή κακοποίηση. Ένας τρόπος για να σταματήσει η προσοχή ή το άγγιγμα είναι να κρύψουν, να δέσουν ή να αφαιρέσουν το στήθος τους. Λόγω των οδηγιών στην ψυχιατρική αλλά και των νόμων που προωθούν την «επιβεβαίωση», πολύ λίγοι ψυχίατροι τολμούν να παρέμβουν για να βοηθήσουν ένα κορίτσι να αισθανθεί άνετα ή να αποδεχτεί το φυσικό του σώμα. Οι περισσότεροι μάλλον θα το αφήσουν στην αντιπάθεια που έχει για το σώμα του, ενθαρρύνοντάς το να λάβει μέτρα για την αλλαγή του. Τα φίλτρα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, οι εικόνες των «ιδανικών τύπων σώματος» που προβάλλονται δημόσια, αλλά στην πραγματική ζωή σχεδόν δεν υπάρχουν, ενισχύουν ακόμη περισσότερο τη σωματική δυσαρέσκεια. Σε αυτή την κατηγορία μπορούν να ενταχθούν και τα αγόρια.

Αντίδραση σε τραύμα

Μερικά παιδιά και νεαροί ενήλικες δηλώνουν ότι είναι τρανς λόγω τραύματος, το οποίο μπορεί να είναι σεξουαλικό τραύμα, απώλεια σημαντικής σχέσης ή άλλα

συμβάντα που τα απορρυθμίζουν και καταστρέφουν τους προσαρμοστικούς μηχανισμούς αντιμετώπισης. Ένα κορίτσι που έχει υποστεί κακοποίηση ή επίθεση, μπορεί να πιστεύει ότι θα έχει περισσότερη δύναμη εάν «αλλάξει φύλο» και φαίνεται για αγόρι. Ή μπορεί απλώς να θέλει να διαγράψει την προηγούμενη ζωή, το όνομα και την εμφάνιση του σώματός της για να ξεφύγει ή να αποσυνδεθεί από την ταυτότητα και εκείνο το σώμα που πόνεσε πληγώθηκε, κακοποιήθηκε ή τραυματίστηκε.

Έκφραση προοδευτικότητας εκ μέρους των γονέων.

Εάν μία κοινότητα δίνει ιδιαίτερη σημασία σε ζητήματα «κοινωνικής δικαιοσύνης», το να έχει ο γονέας ένα τρανς παιδί μπορεί να θεωρηθεί «προοδευτικό» εκ μέρους του, και αυτός παρουσιάζοντας το τρανς παιδί του αποκτά αναβαθμισμένη θέση στη δουλειά του ή στην κοινότητα. Εάν ο γονέας απολάβει ανταμοιβές ή εκτίμηση για το ότι έχει ένα τρανς παιδί, τότε δύσκολα σταματά να το πιέζει ακόμη περισσότερο στο δρόμο αυτό, και πολύ περισσότερο δεν το ενθαρρύνει να αναστρέψει τη διαδικασία.

Εικόνες ή πορνογραφία που ποτίζουν το μυαλό

Τα παιδιά εκτίθενται και το μυαλό τους συχνά προκαλείται από τους drag queens, και άλλους άσεμνα ντυμένους στις εκδηλώσεις «υπερηφάνειας», που αποτελούν προσβολή προς τις γυναίκες. Υπάρχει ακόμη μια τάση να θεωρείται κατόρθωμα η μαστεκτομή για τα κορίτσια και συχνά πυκνά επιδεικνύονται οι ουλές μαστεκτομής στις πλατφόρμες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Το διαδικτυακό πορνό είναι άμεσα διαθέσιμο και στα παιδιά, καθώς είναι μια μεγάλη βιομηχανία. Τα παιδιά εκτίθενται σε πορνογραφία διεστραμμένων εκδηλώσεων και οι online «εκμαυλιστές» τα ενθαρρύνουν, συχνά τα αγόρια, να συμπεριφέρονται ή να κάνουν πράγματα στο διαδίκτυο με προκλητικό τρόπο. Αυτά τα θεάματα και οι πράξεις τελικά κακοποιούν και τραυματίζουν τόσο τα παιδιά, ώστε να θέλουν να ξεφύγουν από το σώμα τους, λόγω της ταπείνωσης και της ντροπής.

Επιθυμία για ανεξαρτησία ή αυτονομία από τους γονείς

Μερικά παιδιά ή νεαροί ενήλικες έχουν γονείς που τα πνίγουν με την συνεχή ενασχόληση ή τη προσκόλλησή τους, οπότε αυτά προχωρούν σε μια τρανς ταυτότητα για να ξεφύγουν ή να επιτύχουν αυτονομία από το γονέα. Η επιθυμία του παιδιού να γίνει ανεξάρτητο από τον γονέα παίρνει την ακραία μορφή της αναζήτησης ιατρικής παρέμβασης, για να εναντιωθεί στις επιθυμίες του γονέα. Η επιθυμία ενός κοριτσιού να ξεφύγει από τη μητέρα του ή ενός αγοριού να ξεχωρίσει από τον πατέρα του μπορεί να είναι τόσο ισχυρή ώστε οι ορμόνες και οι χειρουργικές επεμβάσεις να φαίνονται η μόνη λύση για το νεαρό άτομο. Αυτό το κίνητρο μπορεί να είναι ένα συνειδητό ή ασυνειδητό.

Απόλυτος τρόπος σκέψης λόγω διαταραγμένης σκέψης ή λόγω φάσματος του αυτισμού

Όλο και περισσότερα παιδιά που υποστηρίζουν πως είναι τρανς βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού. Μπορεί να μην έχουν επίσημη διάγνωση, αλλά εκδηλώνουν αυτιστικά χαρακτηριστικά. Ένα από αυτά τα χαρακτηριστικά είναι η απόλυτη, «άσπρο-μαύρο» σκέψη. Τα παιδιά μπορεί να μην αισθάνονται άνετα με το σώμα

τους ή μπορεί να μην ταιριάζουν στα τυπικά στερεότυπα που χαρακτηρίζουν το φύλο τους. Αυτή η σωματική ανησυχία διοχετεύεται στην ιδέα ότι πρέπει να έχουν γεννηθεί σε λάθος σώμα και πιστεύουν ότι οι ιατρικές παρεμβάσεις που θα τα βοηθήσουν να φαίνονται ως το αντίθετο φύλο, θα διορθώσουν την ταλαιπωρία τους.

Η πίστη στην queer θεωρία

Η queer θεωρία είναι μια ακραία πεποίθηση ότι όλες οι νόρμες, οι παραδόσεις, οι κατηγοριοποιήσεις και οι δομές πρέπει να ασαφοποιηθούν, να θολώσουν τα όριά τους, να αποσυναρμολογηθούν, να διαλυθούν, συμπεριλαμβανομένων των κατηγοριών του φύλου, γυναικών και ανδρών. Μόλις η βιολογία, η οικογένεια, τα σχολεία, οι οργανισμοί και η κοινωνία αποδεσμευθούν από όλες τις προηγούμενες αξίες, τρόπους ζωής και συμπεριφορές, τότε θα δημιουργηθεί μια νέα κοινωνία και δομή. Το τρέχον μοντέλο αυτής της θεωρίας θεωρεί προοδευτισμό την ανατροπή και την αποσταθεροποίηση όλων των πεποιθήσεων και των κανόνων που έρχονται από το παρελθόν. Ένας ιδιαίτερος στόχος που πρέπει να καταργηθεί είναι η cis ετεροκανονικότητα, οι άνθρωποι και οι δομές. Τι σημαίνει αυτό; Οι άνθρωποι που εξακολουθούν να ταυτίζονται στην ενήλικη ζωή με το φύλο με το οποίο γεννήθηκαν (θηλυκό ή αρσενικό) και τα άτομα που είναι ετεροφυλόφιλα ή «φυσιολογικά» ευθύνονται για τα δεινά της κοινωνίας και για την καταπίεση των ανθρώπων. Το να είσαι θύμα ή να ταυτοποιείσαι ως μια περιθωριοποιημένη κατηγορία είναι καλύτερο, επειδή διαφορετικά είσαι ένας καταπιεστής, κάποιος που έχει δαιμονοποιηθεί. Και αν δεν είσαι ακόμη περιθωριοποιημένος, μπορείς να κινηθείς προς αυτή την κατεύθυνση με το να δηλωθείς ως τρανς.

Εσωτερικευμένη ντροπή γιατί είσαι άντρας ή λευκός.

Το να είσαι «το βιολογικό σου φύλο» και ετεροφυλόφιλος συνδέονται με την εξουσία και τα υποτιθέμενα προνόμια, (όπως το να είσαι λευκός, να έχεις πλούτο, ιδιοκτησία κλπ). Με τη «μετάβαση», το παιδί πιστεύει ότι μπορεί να απομακρυνθεί ή να ξεφύγει από το να θεωρείται ένας ισχυρός, προνομιούχος καταπιεστής, μειώνοντας έτσι την ντροπή που έχει εσωτερικεύσει, αποδεχόμενο αυτή τη παραπλανητική θεωρία.

Έχει μια εγκλωβισμένη ψυχή

Μερικά παιδιά πιστεύουν ότι η ψυχή τους έχει και αυτή φύλο. Οπότε εάν η ψυχή τους είναι το αντίθετο από το βιολογικό τους φύλο, πρέπει να ελευθερώσουν την ψυχή από τη φυλακή του λάθος σώματος και να αλλάξουν το σώμα τους με ορμόνες και χειρουργικές επεμβάσεις, ώστε να ταιριάζει με το φύλο της ψυχής τους. Αυτά τα παιδιά αναζητούν την πλήρη και απεριόριστη πρόσβαση σε όλες τις διαδικασίες μετάβασης ώστε να διορθώσουν την αναντιστοιχία ψυχής και σώματος.

Συνδυασμοί

Υπάρχουν ακόμη περισσότεροι λόγοι που τα παιδιά λένε ότι είναι τρανς, και πολλοί από αυτούς τους λόγους συνδυάζονται για να σχηματίσουν το τρανς πλέγμα ή αλλιώς πλέγμα της ταυτότητας φύλου. Λόγω της ιδεολογικής στεγανότητας στην αντιμετώπιση της αμφισβήτησης του φύλου, αυτοί οι λόγοι δεν επιτρέπεται να

διερευνηθούν, γεγονός που καθιστά τις ιατρικές μεταβάσεις επικίνδυνες για κακή φροντίδα, άσκηση κακής ιατρικής πρακτικής και σκάνδαλα. Η εκμετάλλευση διογκώνεται από μια αναπτυσσόμενη βιομηχανία που επωφελείται από την ανεξέλεγκτη, αδιαφιλονίκητη ιατρική εκμετάλλευση του φύλου της νεολαίας μας. Ενώ ο κόσμος προσπαθεί να κατανοήσει τα αίτια και τα γεγονότα, η βιομηχανία των φύλων κερδίζει χρήματα δημιουργώντας ιατρικά θύματα για μια ζωή. Οι υποσχέσεις για γρήγορη διόρθωση της δυσφορίας μέσα από τις ιατρικές διαδικασίες, μπορούν και κλειδώνουν μια κατασκευασμένη ταυτότητα πριν από την πλήρη ωριμότητα του παιδιού και πριν τη διερεύνηση και τη θεραπεία των υποκείμενων συν νοσηροτήτων.

Προβληματισμός

Οι γονείς που θέλουν το σώμα των παιδιών τους να μείνει όπως είναι και άλλοι που δεν υποστηρίζουν τέτοια ιατρικά μοντέλα φροντίδας, συχνά δαιμονοποιούνται και χαρακτηρίζονται ως τρανσφοβικοί. Όμως, μετά από όλες τις προβληματικές αιτίες της τρανς ταυτοποίησης που γνωρίσαμε, πως μπορούμε και εξακολουθούμε να υποστηρίζουμε πως δεν πρέπει να το ψάχνουμε όταν τα παιδιά μας εγκολπώνονται νέες ταυτότητες φύλου και επιζητούν και υπηρεσίες επιβεβαίωσης για αυτές; Πολλοί γνώστες του αντικειμένου, βιβλία, ταινίες, ομολογούν αυτά τα αίτια, μαζί με τις χιλιάδες που έχουν μετανιώσει για την μετάβασή τους.

Πόσα παιδιά πρέπει ακόμη να ζημιωθούν από την επιπόλαιη «φροντίδα», από τις πολιτικές «επιβεβαίωσης», από την απαγόρευση της συμβουλευτικής υπέρ του βιολογικού φύλου; Πόσοι γονείς πρέπει να πονέσουν βλέποντας τα παιδιά που ήξεραν να πεθαίνουν ζωντανά, μέσα στο ψυχολογικό αδιέξοδο του νέου φύλου, στις ορμόνες, τις ακρωτηριαστικές επεμβάσεις, τη στειρότητα; Πόσα παιδιά πρέπει να φωνάξουν τις τύψεις και τη μετάνοιά τους, πριν να γίνει σεβαστή η φωνή τους;

Είναι καιρός να καταλάβουμε πως όλη η «επιστημονικότητα» περί επιλογής ή ταυτότητας φύλου, η απαγόρευση της συμβουλευτικής και της ψυχολογικής βοήθειας προς το παιδί που έχει δυσκολίες με το φύλο του, είναι στην πραγματικότητα κακοποίηση και παραμέληση ενός παιδιού που πονά, με τη σφραγίδα της πολιτείας, της εκπαιδευτικής κοινότητας, των ακτιβιστών και των συνεργών τους στον επιστημονικό χώρο.

[Πηγή](#)